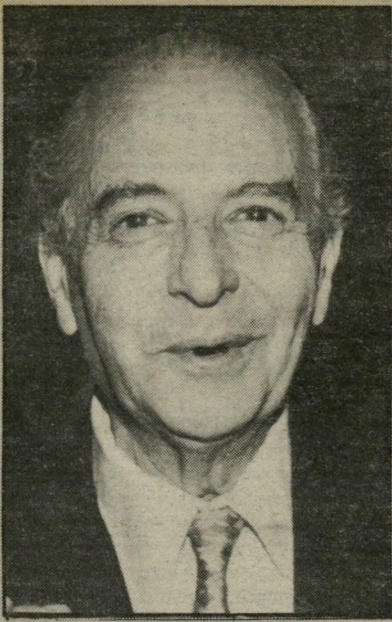

כה אמר אחד מחכמי התיאטרון העברי:

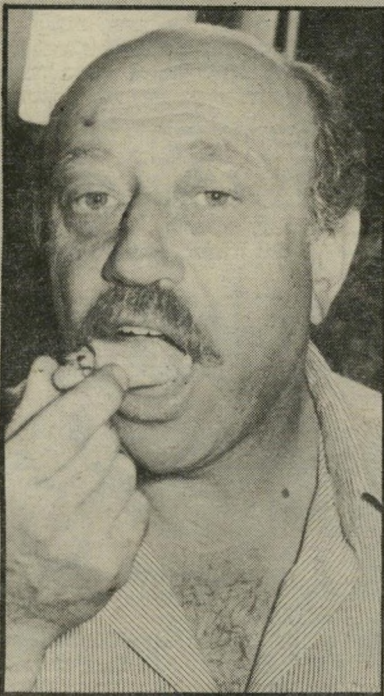
חבל להכניס אדם בריא לבור

אברהם יונין
התקפילב אחד

אריה לביא
שני התקפילב

מוסקו אלקעי
התקפילב אחד

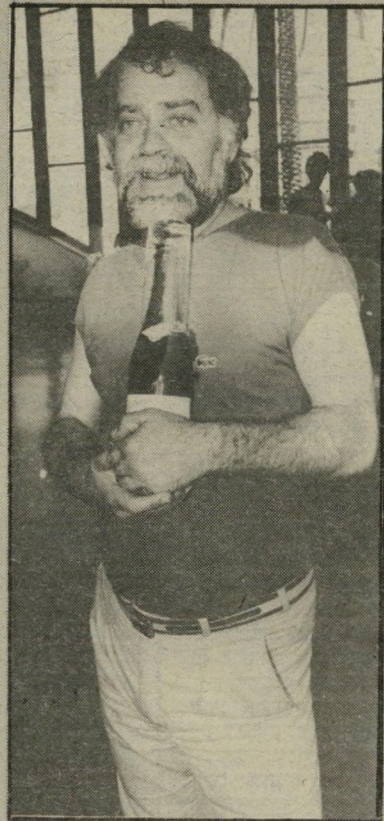
התקפילב: מוסקו אלקעי התקפילב; ברוך דויד התקפילב.

היה פעם איש חכם בתיאטרון, שנפטר לפני כמה שנים. קראו לו יצחק רחמיצ'וב. הוא אמר: "מה החוכמה למות בגיל 90, בריא לגמרי, בלי לעשות כלום בחיים שלך? חבל להכניס לבור אדם בריא לגמרי. כי לאדם ניתנו שני דברים לבזבזם — כסף ובריאות!"

דני ליטאי
שני התקפילב

עדיין, דבר שאינו מפריע לו לביים בימים אלה וזוכית על להקות צבאיות: אברהם יונין

ניסים עזיקרי
שני התקפילב

השלישית כשאני שוכב בבית-חולים. אני מקווה שהמדה תחשב כי ותרחיק את הלידה. מה שאני חושבת זה שלא היה קורה כלום לתיאטרון הלאומי שלנו. אילו היו מקריבים הכנסה של שלוש שורות וחצי בהצגה, כדי לשלוח תמורתם את ניסים עזיקרי, שחקן שמשרת אותם כבר 25 שנה בהצלחה רבה מאוד, לחופשה לכמה ימים לאירופה.

תיזכורת קטנה על שחקנים אחרים שלקו בהתקפילב: יוסי בנאי עבר שני התקפילב; אריק לביא שני התקפילב; דני ליטאי שני התקפילב ושטרס-במז, שממנו הוא מחלים

כיום הראשון הגיעה המדה עזיקרי לבית-החולים ליולדות, כדי ללדת את ילדה השני. היופא ברק אותה ושלח אותה הביתה. הוא קבע שהיא באה מוקדם מדי. מי ששמח היה בעלה, השחקן ניסים עזיקרי, הנמצא אף הוא בבית-חולים. אם כי אחר — במחלקה לטיפול נמרץ של בית החולים איכילוב, בעיקבות התקפילב שני, שבו לקה בשבוע שעבר.

כשביקרתי אותו השבוע הוא סיפר: "הרבר האחרון שחלמתי עליו זה שאהיה לאבא בפעם

יוסי בנאי
שני התקפילב

בשביל פלירטים

לא צריך להתחתן

התאהבו — ככה זה בסיפורים, לא? — והתחתנו. נולדו להם שני ילדים, בן ובת (גם כן כמו בסיפורים), ואחרי זמן קצר עזבו את הארץ, לטובת גולת אמריקה הגדולה.

שם, אחרי 10 שנות נישואין, החליטה שבעלה ילדותי מדי לטעמה, והתגרשה ממנו. היא נשארה עם שני ילדים קטנים, ילדה בת 3 וילד בן שנה. מצבה הכלכלי היה ככי"רע. "גם אם תהפכו אותי ותנערו את הכיסים, לא יפול מהם אפילו דולר." אמרה אז להכריעם.

כגרושה עם שני ילדים קטנים, נותרו בידה שתי אפשרויות. אחת, הנוחה, לחזור לארץ ולעבוד ביד עם הוריה בחנות שלהם לשמיכות וכרים ברחוב דיונוגוף, השנייה, הקשה, להישאר בניו-יורק ולהתחיל הכל מן ההתחלה. היא בחרה באפשרות השנייה.

ורד קנתה בית באיזור הנקרא איסטי-מפטון

תמיד אומרים שירידה היא תמיד לצורך עליה. האמת היא, שהמישפט המקורי הוא להיפך, אך במיקרה שלנו הוא מתאים בדיוק בצורתו זו.

הרברים אמורים כבחורה שנקראה פעם רוזי רונזבלום ואחרי-כך שינתה את שמה לורד. היא נולדה בתל-אביב לפני 44 שנים, היתה ספורטאית מוצלחת, שיחקה כדורסל, היתה מצילה בכריכת גליגול ופעם אפשר היה לראות אותה יושבת על החסקה של המציל טופסי.

מספרים שהיא היתה הבחורה הראשונה בארץ שלבשה ביקיני. ואיך היא עשתה זאת? היה לה בגדיים יפים, כמו לכולנו, אבל היא החליטה שהגוף שלה יפה מדי, והיא רוצה לשוץ את כולו. או פשוט חתכה את בגדיהם השלם ועשתה ממנו בייזני קטן וחושפני.

כשהתבגרה קצת הכירה בחור בשם מרק קלאה, אמריקאי, טטורנט לכלכלה. השניים

רותי רוזנבלום-ורד

קליינטיים כמו פול ניומן ופול סיימון

בניו-יורק. אחרי זמן קצר, כשהתאוששה, קנתה כמה דונמים של אדמה באותו איזור, ובנתה עליו בית גדול ושם פתחה, לפני שמונה שנים, גלריה לאמנות. האמת היא שוורד לא הבינה הרבה באמנות, אך אחרי שפתחה את הגלריה התחילה להתעניין וללמוד.

היא הציגה שם תערוכות של אמנים מפורסמים, בין השאר של פרנסואז זילו, אמה של פלומה פיקאסו, של ויליאם דה קורניקו, צייר ממוצא הולנדי, בן 80, ושל עוד ציירים מפורסמים אחרים. הציורים בגלריה שלה נמכרים בסכומים גבוהים, וכשאני אומרת גבוהים, אני מתכוונת לאלפי דולארים.

כך התחילו לבוא לגלריה גם שחקנים מפורסמים ובעלי-שם. פול ניומן וג'ואן וורד וורד — אשתו, המחזיקים במקום בית-קיקי, נכנסים מפעם לפעם לגלריה.

יום אחד נכנס אליה בחור נמוך וצנוע. הוא קנה ציור ב-15 אלף דולר. וורד לא ידעה מיהו. רק אחרי שנתן לה כרטיס-ביקור וביקש ממנה לשלוח את החשבון למוכירה שלו, גילתה שזה היה הומר פול סיימון.

ומה עם החיים הרומנטיים? וורד אומרת: "בשביל פלירטים לא צריך להתחתן, אני דוגלת בעצמאות שלי עד הסוף."